

Шквиря Н.О.,

Таврійський державний агротехнологічний університет

**РОЛЬ ТА МІСЦЕ ВПРОВАДЖУВАЛЬНИХ ФОРМУВАНЬ В
ІННОВАЦІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ
ПІДПРИЄМСТВ**

Визначено роль та місце впроваджувальних формувань в інноваційній діяльності підприємств. Запропоновано створення центрів інноваційного розвитку. Сформовано функції та мету їх діяльності.

Розвиток інноваційної діяльності є одним з найважливіших системних факторів підвищення рівня конкурентоспроможності підприємств та національної безпеки держави.

Як свідчить світовий досвід, передові позиції за рівнем технологічного та соціально-економічного розвитку займають держави, в яких створено розгалужену інноваційну інфраструктуру, що активно використовується для реалізації інновацій [2, с. 124].

Впроваджувальна діяльність є важливою частиною науково-технічної діяльності в сільськогосподарському виробництві. Процес, який має назву впровадження є проміжною ланкою між розробкою нововведень і їх споживанням безпосередньо сільгосптоваровиробниками. Він представляє собою важливу частину інноваційного процесу, без якої його результативність не може бути реалізована та оцінена безпосередньо у виробництві.

В економічній літературі і тим більш в практиці, має місце недооцінка впроваджувальної сфери, незважаючи на повне розуміння її значення і необхідності розвитку. Для того щоб вона успішно функціонувала, в цій сфері повинен бути зосереджений значний науково-технічний потенціал, здатний на високому рівні забезпечити впровадження досягнень науки і передового досвіду в масове виробництво [3, с.193].

Недооцінка впроваджувальної сфери в значній мірі приводить до незатребуваності великої кількості виробленої наукової продукції, певному застою і падінню авторитету самої науки, уповільненню розвитку інноваційного прогресу в сільському господарстві [2, с.221].

Дуже важливо, щоб впроваджувальні формування не обмежувались пропагандою або консультаціями по впровадженню досягнень науки у виробництво, а ще б забезпечували процес впровадження. І далі щоб вони отримували від впровадження додаткову продукцію і додатковий дохід безпосередньо при впровадженні інноваційної продукції. Частина цього доходу може бути використана на подальший розвиток інноваційної діяльності. За рівнем можливості забезпечити успішне впровадження нововведень у виробництво окремі впроваджувальні формування суттєво різняться. Деякі можуть лише надавати допомогу при впровадженні досягнень науки, а інші можуть більш активно брати участь в інноваційному процесі [6, с. 98].

В якості впроваджувальних формувань у сільському господарстві можуть виступати центри інноваційного розвитку сільськогосподарських підприємств.

Головною метою центру інноваційного розвитку (ЦІР) сільськогосподарських підприємств є сприяння підвищенню ефективності та стабілізації виробництва на основі освоєння досягнень науково-технічного прогресу, передового досвіду через доведення до сільськогосподарських товаровиробників сучасної техніки, технологій, послуг а також організаційно-технічних рішень.

Центр інноваційного розвитку сприятиме інноваційній діяльності шляхом освоєння у виробництві інновацій, проведення експертизи інноваційних проектів, інформаційного і консультаційного забезпечення інноваційної діяльності, реалізації інноваційних проектів, підготовки, перепідготовки, підвищення кваліфікації підприємців у сфері інноваційної діяльності тощо [5, с. 3]

Більш глибоке дослідження всіх задач діяльності центру регіонального розвитку дозволило сформулювати наступні основні функції його діяльності:

1. Збір, узагальнення і розповсюдження знань серед суб'єктів сільськогосподарського виробництва щодо успішного здійснення інноваційної діяльності.

2. Проведення маркетингових досліджень і економічний аналіз діяльності аграрних підприємств з метою вивчення попиту сільськогосподарських товаровиробників і виявлення потреб в інноваціях.

3. Здійснення по договорам з аграрними підприємствами (замовниками) комплексу робіт по підбору, освоєнню, обґрунтуванню найбільш прибуткових науково – технічних розробок і доведення їх до впровадження в конкретне сільськогосподарське підприємство.

4. Проведення семінарів, конференцій, виставок, днів поля з ціллю підвищення кваліфікації керівників, спеціалістів, а також робітників сільськогосподарських підприємств і інших керівників по питанням організації робіт по впровадженню в виробництво інновацій.

Таким чином, на сучасному етапі розвитку сільського господарства, з ціллю виходу даної галузі на якісно інший рівень розвитку, необхідно суттєво розширяти та зміцнювати впроваджувальну сферу інноваційної інфраструктури, яка повинна виконувати з'єднувальну функцію між наукою і виробництвом.

Список використаних джерел і літератури:

1. Василенко В.О. Інноваційний менеджмент: Навч. Посібник./ В.О. Василенко, В.Г. Шматько. – К.: ЦУЛ, Фенікс, 2003. – 440с.

2. Гаман М.В. Державне управління інноваціями: Україна та зарубіжний досвід./ Микола Васильович Гаман. — К. : Вікторія, 2004. — 311с.

3. Криворучко І.М. Регіональні центри наукового забезпечення АПВ та інноваційний розвиток сільського господарства України / І.М. Криворучко // Вісник аграрної науки. – 2006. - № 3-4. – С. 192-194.

4. Нікітін Ю.В. Правові основи інвестиційної та інноваційної діяльності / Ю.В. Нікітін, Л.С. Сміян. - К.: КНТ, 2006. - 368 с.
5. Ситник В.П. Впровадження наукових розробок у виробництво: стан і перспективи / В.П. Ситник // Економіка АПК. - 2005. - № 2. – С. 3.
6. Черевко В.Г. Державне регулювання економіки в АПК / В.Г. Черевко. – К.: Знання, 2006. – 339 с.